

РЕШЕНИЕ

№ 1184

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11881** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на ЗД [фирма] с ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. З. В., против решение № 171848 от 20.07.2019 г. постановено по н.а.х.д. 11648/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 с-в състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № № Р – 10 – 412 /11.06.2018 г., издадено от заместник - председател на Комисията по финансов надзор (КФН).

С касационната жалба се оспорва преценката на съда за законосъобразното издаване на НП, с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Излагат се подробни съображения в подкрепа на поддържаната теза. Позовава се на съдебна практика на АССГ. Отправено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспореният съдебен акт и да се постанови ново решение, с което да се отмени наказателното постановление. Алтернативно се претендира връщане на делото за разглеждане на друг състав на Софийски районен съд.

В проведеното публично съдебно заседание по делото касаторът, редовно призован се представлява от процесуален представител акв. В., която поддържа касационната

жалба по изложените в нея съображения. Претендира присъждането на адвокатско възнаграждение.

Отвeтникът – Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител оспорва касационната жалба, който моли решението на СРС да се остави в сила съобразно подробно развити аргументи, в депозираните писмени бележки по същество на спора. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 171848 от 20.07.2019 г. постановено по н.а.х.д. 11648/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 с-в състав, с което е потвърдено НП № Р – 10 – 412 /11.06.2018 г., издадено от заместник - председател на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 644 ал.1 т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на жалбоподателя „Застрахователна компания (ЗК) Л. И.” АД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

За да постанови решението си, въззивният съд е кредитирал писмените и гласни доказателства по делото, приобщени по реда на чл.283 НПК и е обосновал правен извод, че е доказано извършването на нарушението от ЗД [фирма], както и че не са налице основания за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон въз основа на събраните пред СРС доказателства.

Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като АУАН е съставен в тримесечен срок от установяване на нарушението и нарушителя.

Описанието на нарушението както в АУАН, така и в НП е достатъчно конкретно и не препятства възможността наказаното лице да разбере какво е административнонаказателното обвинение срещу него. Нарушението е индивидуализирано не само чрез посочване на коректната правна норма, но и чрез словесно описание на изпълнителното деяние чрез посочване на обстоятелствата, при които е било извършено, начина и средствата за осъществяването му. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Безспорно се установява от доказателствата по делото, че не е спазен законоустановения ред за определянето на размера на вреди на МПС. Този ред е установен в чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49 от 16.10.2014 г., като изрично се препраща към Методиката за уреждане на претенции за обезщетение за вреди, причинени на МПС съгласно Приложения № 1 - 6 от Наредба № 24 от 2006 г. Изискванията на Методиката са задължителни за застрахователите при определяне на обезщетение по претенция, заведена на основание задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. Съгласно разпоредбата на чл. 4 от Методиката, същата се прилага като

минимална долна граница в случаите когато не са представени надлежни доказателства за извършен ремонт на моторно превозно средство в сервиз и за случаите когато обезщетението се определя по експертна оценка.

Неоснователно е и твърдението, че случаят е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобрази характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Съдебната практика, която се сочи от касатора касае други административни дела, поради което съдът не следва да я обсъжда и вземе предвид при постановяване на решението.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221 ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, съдът

Предвид гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 171848 от 20.07.2019 г. постановено по н.а.х.д. 11648/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 с-в състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор с адрес: [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 80.00 (осемдесет) за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.